

Alexandru Budișteanu – veritabil ctitor al neamului

După schimbările care au survenit în societatea moldovenească în anii 90 ai deja trecutului secol XX, în Basarabia reveneau tot mai des cei care, cu decenii în urmă, au fost nevoiți să apuce drumurile refugiului. Unii veneau să-și vadă rudele și să-și aducă aminte de anii copilăriei, alții ca să-și etaleze realizările împlinite pe acolo pe unde i-a purtat destinul, dar puțini au fost acei plecați, care s-au întors cu gândul să-și ajute neamul și meleagul, de unde au pornit în drumul lung al vieții.

Alexandru Budișteanu, doctor în arhitectură, a fost unul dintre acei, pe care nu doar nostalgia după anii de copilărie l-au adus la Bălți, ci, poate chiar în primul rând, marea dorință de a întinde o mâna de ajutor confrăților săi de aici. Nu e vorba de sume mari de bani, căci, e știut lucru, un intelectual nici odată nu a fost într-atât de bogat, ca să-și permită luxul unor donații de milioane. Totuși binefacerile domniei sale sânt deosebit de semnificative.

Prin anii 90 a contribuit la editarea a două publicații de limba română, aici la Bălți: Curierul de Nord și Cugetul. În 1995 devine membru fondator al Fundației „Biserica Oaselor din Bălți”, care își propunea ca obiectiv ridicarea unui complex bisericesc și memorialistic, în amintirea prizonierilor de război, exterminați de sovietici aici la Bălți, în lunca Răutului. Apoi, în 1995, a contribuit semnificativ la reînființarea Liceului Teoretic „Ion Creangă”, instituind și un premiu special pentru cei mai buni absolvenți ai anului de studii. În 2002 sprijină înființarea muzeului „Memoria Neamului” de la Chișinău.

Și această listă ar putea fi continuată. Dar aproape nimic nu se compară cu una din cele mai frumoase și nobile intenții ale generosului basarabean, moldovean și român, de a dona biblioteca personală, deosebit de prețioasă, Bibliotecii Științifice a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți. Ce înseamnă pentru un om de mare cultură, un ilustru bibliofil să se despartă de această avere spirituală, adunată pe parcursul unei vieți, o pot ști doar cei, care au făcut astfel de gesturi mărețe.

Prin această donație, Domnul Budișteanu va demonstra că este un veritabil ctitor al neamului și al locului de baștină, un spirit protector, care se îngrijește, în primul rând, de cugetul și sufletul compatrioților săi, or, nu trăim doar cu pâinea cea de toate zilele.

Personal, l-am cunoscut pe domnul Alexandru Budișteanu când i-a fost conferit titlul de Doctor Honoris Causa al Universității de Stat „Alec Russo”, în anul 2000. M-a impresionat acest bărbat robust, cu o expresie a feței mereu binevoitoare, prin cultura și erudiția sa enciclopedică. Desigur, viața i-a oferit șanse pentru a se cultiva, dar un loc deosebit printre aceste șanse revine și fostului liceu de băieți „Ion Creangă”, din Bălți, în care a fost pusă temelia personalității acestui ilustru om. Spun cuvântul ilustru nu doar ca un atribut oarecare, ci cu argumente forte. Acest drept i-a fost recunoscut domnului Budișteanu de către Centrul Biografic Internațional de la Cambridge, Anglia, în 2000, când a fost declarat unul din cei 2000 de Oameni de Știință Remarcabili ai secolului XX.

Comunicarea cu Domnul Alexandru Budișteanu e o adevărată plăcere intelectuală, e un festin al sufletului. Te molipsești de dragostea de viață a acestui om, cunoști adevăratul sens al cuvântului intelectual. Întreaga sa ființă exprimă atâta generozitate, încât te face să te simți bine în preajma domniei sale.

Îmi exprim sincera satisfacție de a-l cunoaște, dorindu-i și în continuare forță de muncă, prosperare și sănătate.

Vreau să-l asigur de tot respectul și să-i mărturisesc ca e mereu binevenit aici, la Bălți, la Universitate, la Liceu, la Biblioteca Științifică.

Dr. Eugeniu Plohotniuc,
Rectorul Universității de Stat „Alec Russo”

Etalon de performanță profesională

Port în suflet un sentiment de admirație sui generis față de patru fii ai Basarabiei: Bogdan Petriceicu Hașdeu, Constantin Stere, Antonie Plămădeală și Alexandru Budișteanu. Din motive diferite, desigur. Pentru mine aceste mari personalități reprezintă un etalon de performanță profesională. Un model de integrare a creativității basarabene în structura civilizației românești și universale.

Ori de câte ori am fericita ocazie să-l văd, să-l ascult pe Alexandru Budișteanu, îmi întărește convingerea: iată un fenomen excepțional! Un diplomat autentic, la propriu și la figurat. Un

cunoscător perfect de limbi străine. Un arhitect excelent și inginer vizionar. Un om de știință și cultură. Un potențial lider politic. E poate unica personalitate, pe care am cunoscut-o în viața mea fără să-i detectez o cât de mică lacună comportamentală sau profesională. De invidiat! Sincer și frumos.

Spațiul nu-mi permite să-mi ilustrez afirmațiile. De aceea le sugerez tinerilor basarabeni, porniți pe lungul și extenuatul drum al cunoașterii, să facă rost de un Curriculum Vitae al domnului Alexandru Budișteanu, să-l studieze atent pentru a se convinge că poți fi mereu învingător în lupta vieții, debarasându-te de complexele noastre regionale.

Alexandru Budișteanu, contemporanul nostru, va marca, în august 2008, o frumoasă aniversare. Mi-aș dori ca în următorii zece ani ai vieții sale să devină doctor Honoris Causa al tuturor universităților din ținutul dintre Nistru și Prut, Președinte al Academiei și, la cererea noastră, a basarabenilor, Președinte de Țară la Chișinău. Ar avea de câștigat doar Basarabia noastră eternă...

Mircea Druc,

*Ex-prim-ministru al Republicii Moldova,
București, 2008*

O istorie imposibil de scris

Nu poți vorbi de domnul Alexandru Budișteanu fără să amintești de Basarabia, pentru că viața distinsului arhitect se suprapune și a fost profund marcată de istoria însăși a Basarabiei.

Ca să pătrunzi în sufletul unui basarabean obligat să se refugieze cu toată familia din fața unei armate, care reprezenta un mod de viață total diferit de cel democratic, ca să nu mai amintim de abandonarea întregii avuții din moși și strămoși, cu hrisoave pecetluite de divane și domnitori, este o mare încercare, plină de durere.

Ce era în sufletul elevului de la Liceul „Ion Creangă” din Bălți, când a fost nevoit să plece cu ghiozdanul în spate, împreună cu majoritatea colegilor de bancă și clasă? Poate șocul de adaptare la un nou liceu a fost atenuat de utilizarea aceleiași limbi românești, dar frica de a fi expediat din nou în Basarabia și mai departe în Gulagul siberian a terorizat ani la rând această categorie de români refugiați.

Și totuși calitatea învățământului bălțean și cu precădere cea a Liceelor și Școlilor Normale, deosebit de apreciate de un distins academician din Basarabia, a dat posibilitatea unor acumulări substanțiale, care au făcut posibil ca acești tineri să urmeze cu succes cursurile universitare și să obțină și supremul titlu științific de Doctor Honoris Causa.

Cu toate dificultățile întâmpinate, dar cu perseverență și ambiție, tânărul basarabean se distinge cu merite deosebite și alege una din cele mai nobile profesii, cea de arhitect, la intersecția inginerului constructor și artistului plastic. Poliglot, cunoscător a cinci limbi europene de largă circulație, se perfecționează, nu într-o limbă de origine latină, cum am putea crede, ci alege, cu o uimitoare intuiție, limba engleză, care va deveni ulterior limba dominantă în toate sferile de activitate. Putem face aici o legătură cu faptul, că tânărul era originar din Basarabia? Putem presupune intuitiv faptul că a realizat de timpuriu avantajul de a cunoaște limba rusă din perioada când a locuit la Bălți și, cu siguranță, a avut unele avantaje în perioada anilor 50. Dar de la această presupunere, până la performanța de a ajunge actualmente **Președintele Consiliului Internațional al Uniunii Vorbitorilor de Limba Engleză**, este o cale foarte lungă.

Talentul și seriozitatea cu care-și trata statutul de arhitect, cu siguranță, au determinat pe cei care decideau posturile să-l numească într-o funcție administrativă de mare responsabilitate: aceea de Arhitect-Șef al Orașului București. Câte confruntări dificile a întâmpinat proaspătul Arhitect-Șef în anul 1977, este greu de intuit, cu toate că anumite mărturisiri au fost făcute de dânsul chiar la televiziune, dar, cu siguranță, numărul clădirilor și bisericilor programate să fie dărâmate și care au fost salvate, în ultimă instanță, prin diplomație și profesionalism, este greu de spus. Avem doar o singură șansă: să citim memoriile domnului Alexandru Budișteanu, la care lucrează acum distinsul arhitect.

Dar bunul Dumnezeu aranjează în așa fel lucrurile, încât toate sacrificiile și suferințele unui neam să fie recompensate și acordă o șansă unuia din ei: să devină expert ONU pe probleme de locuire, construcții și urbanism. De fapt, toate meritele acumulate în timp îl recomandau, ca fiind cel mai nimerit: un arhitect cu viziune de abordare a problemelor marilor metropole, poliglot, cu o bibliotecă enciclopedică care oferea o informare complexă, dar și cu o

disponibilitate de sinteză a unei viziuni globale și particulare a noțiunilor de urbanism și amenajare a teritoriului.

Cine vizitează „casa muzeu” a domnului Alexandru Budișteanu, poate intui, cu explicațiile de rigoare, un traseu al nenumăratelor expertize efectuate în America de Nord și de Sud, Africa, Asia, Australia și, evident, Europa. Ce impresionează cel mai mult, vizitând în ansamblu toate camerele, este armonia și discreția amplasării acestor obiecte și nu este de mirare, dacă ținem cont, că avem drept gazdă un super-arhitect cu rafinament și foarte mult bun gust în alegerea și amplasarea obiectelor. Bineînțeles, fiecare obiect cum ar fi: mobila, covoarele, vasele de ceramică, porțelanurile, argintăria, șemineul, armele feudale, obiectele de cult, cărțile, etc., fiecare are o istorie interesantă, pentru care merită a fi scris un roman.

Un capitol aparte îl constituie biblioteca, cea care reflectă cum era și normal, pasiunile proprietarului. Regăsim literatură rusă de cea mai bună calitate, care, cu siguranță, citită în limba autorului este altfel percepută de cititorul cunoscător al limbii ruse. Dar domeniul albumelor de artă impresionează prin diversificare și calitatea reproducerilor. Un loc aparte este rezervat dicționarilor enciclopedice, care fără îndoială, au fost intens utilizate în cariera atât de zbuciumată a domnului Alexandru Budișteanu. Este ușor de remarcat în bibliotecă echilibrul între literatura română și literatura universală, atât în domeniul beletristicii, cât și în domeniul istoriei, filozofiei, criticii literare, etc. Spuneam că este dificil să pătrundem în sufletul unui basarabean, dar mai ales în cel al unui refugiat, ca să înțelegem ce instinct l-a determinat pe domnul Alexandru Budișteanu să-și doneze cărțile Bibliotecii Universitare „Alec Russo” din Bălți. Eu spun, nimic surprinzător pentru cineva care-l cunoaște bine pe domnul Alexandru Budișteanu. Poate nu atât nostalgia locurilor natale, sau dorința de a fi pomenit în veci de cei care gestionează această donație de preț, cât conștiința de a transmite unei generații de tineri basarabeni sursele de informare, dându-le astfel o șansă suplimentară în viață. Eu vedeam locul acestei biblioteci în cadrul unui *Muzeu memorial Alexandru Budișteanu*, care să reflecte viața, suferințele, șansele, afirmările, succesele unui basarabean autentic din Bălți, dar administrat tot de Universitate. Să nu cerem însă mai mult, decât este posibil în acest moment. De fapt, gestul contează, iar eficiența cu care este valorificată informația primează în fața formelor de administrare.

Șansa de a-l cunoaște pe domnul Alexandru Budișteanu a fost prilejuită de festivitatea de acordare, în cadrul liceului renăscut „Ion Creangă” din Bălți, a premiului reînființat de dânsul, acela de „Premiant de Onoare”, în amintirea timpului când el era cel evidențiat. Acest premiu este acordat în fiecare an, cu regularitate din anul 1996. Acest lucru m-a inspirat și sunt foarte recunoscător domnului Alexandru Budișteanu pentru modelul practicat, având șansa să inițiez o festivitate de premiere în colaborare cu Universitatea „Alec Russo” din Bălți, cea a *Șefilor de Promoție* de la cele șapte (mai târziu opt) facultăți ale Universității respective.

Acest prilej mi-a dat posibilitatea, an de an, să mă întâlnesc cu *mentorul* meu în acest domeniu, să ne cunoaștem mai bine, dar mai ales să ne sincronizăm acțiunile. Trebuie să remarc amploarea, care a fost dată acestei festivități de către Senatul Universitar, dar și delicatețea, dublată de pasiune a domnului Academician Nicolae Filip, care a intuit un bun prilej de a face cunoscută performanța indubitabilă a universitarilor bălțeni în lumea academică și diplomatică.

Dacă revenim la sufletul greu de pătruns al unui basarabean, trebuie să luăm în considerare și dorința acestuia de a-și reconstitui strămoșii, cu alte cuvinte, arborele genealogic pe bază de documente. Este remarcabilă noua generație de istorici din Basarabia actuală, care se afirmă pe plan internațional în acest domeniu. Am avut șansa să dezvolt acest subiect cu domnul Alexandru Budișteanu, care a fost imediat de acord să devină membru al Institutului Național de Genealogie și Heraldică cu sediul la Iași. Mai mult, a cercetat și a reușit să-și găsească descendenții pe linie directă din sec. XVIII-lea, beneficiind de un superb arbore genealogic al familiei Budișteanu. Bucuria de a ne întâlni la Congresele Internaționale și Naționale de Genealogie este pentru mine un privilegiu și un bun prilej de a discuta despre pasiunile care ne macină pe amândoi.

Și cum marii colecționari se adună și colaborează, nu este de mirare faptul că domnul Alexandru Budișteanu are o relație specială de amiciție de lungă durată cu domnul Dan Nasta, cel care a donat obiecte de artă medievală și a organizat Muzeul Brâncovenesc de la Mogoșoaia. Și cum marii oameni sunt, de regulă, generoși, am beneficiat de amabilitatea domnului Alexandru Budișteanu pentru a vizita, nu odată, *casa muzeu* a distinsului artist, regizor și mare colecționar de artă, domnul Dan Nasta, care a fost tânăr militar la Bălți în anul 1937.

Un om cu o asemenea anvergură culturală știe însă să abordeze cu mult umor și subtilitate orice conversație, oricât de banală ar părea ea. Zâmbetul, vocea cu intonație adecvată, privirea și întreaga ținută fizică impresionează pe cel care are bucuria să-l întâlnească măcar odată în viață pe domnul Alexandru Budișteanu. Eu sunt un privilegiat al soartei.

Doresc din toată inima un **LA MULTI ANI!** domnului Alexandru Budișteanu, acum cu prilejul împlinirii în luna august a anului 2008, a vârstei de 80 de ani.

Cu plecăciune și mult respect.

Ing. Radu Moțoc,
*Membru de Onoare al Senatului
USBălți, secretar al Asociației Pro
Basarabia și Bucovina Costache Negri din
Galați*

Arhitectul doctor Alexandru Budișteanu

În ampla galerie a personalităților proeminente bălțene un loc de cinste îi revine Domnului Alexandru Budișteanu, Doctor-Arhitect, actualmente Președinte al Consiliului Internațional al Uniunii Vorbitorilor de Limba Engleză (The English-Speaking Union – ESU), membru al Uniunii Arhitecților din România. Activitatea profesională, socială și științifică a Domnului Alexandru Budișteanu este atât de vastă și multilaterală, încât este imposibil să fie cuprinsă integral într-un succint material.

Domnul Alexandru Budișteanu s-a născut la 11 august 1928, în comuna Pârlița-Târg, județul Bălți (atunci Iași), într-o familie de intelectuali. Din 1933, părinții Zenovie și Lidia Budișteanu, ambii originari din Basarabia, s-au mutat cu traiul la Bălți. Aici, după terminarea școlii primare, Domnul Alexandru Budișteanu își va face studiile în anii 1938-1940 și 1941-1944 la prestigiosul Liceu „Ion Creangă”, avându-i ca dascăli pe Marc Valuță, Petru Stati, Simion Vârzaru, Gheorghe Brun, Leon Pantelev și alții – toți profesori de excepție.

Reocuparea Basarabiei în 1944 a determinat familia Budișteanu să se refugieze în luna martie în adâncul Țării. În situația nou creată Alexandru Budișteanu și-a continuat studiile la Liceul „Mihai Viteazul” din Alba-Iulia (1944-1945 – clasa VI), la Liceul „Sfinții Petru și Pavel” din Ploiești (1945-1946 – clasele VI-VII) și la Liceul „Nicolae Iorga”, tot din Ploiești (1946-1947 - clasa VIII). În toți anii de școală el s-a remarcat ca un elev deosebit. În clasele primare a fost premiant, iar în clasele de liceu – Premiant de Onoare.

Între anii 1948-1954 își face studiile la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din București. Obține Diploma de Arhitect, în specialitatea *Construcția orașelor (urbanism)* cu calificativul maxim *foarte bine*.

Își începe activitatea în calitate de arhitect proiectant la Institutul Central pentru Sistemizarea Orașelor din București (între anii 1954-1956).

Din 1956 până în 1960 și-a făcut aspirantura la Institutul de Arhitectură din Moscova, obținând Diploma de Candidat în Științe, titlu echivalat în 1965 în România, cu cel de Doctor Arhitect.

Până în anul 1967 a îndeplinit funcția de arhitect principal la Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare (CSCAS) din România, după care a devenit funcționar internațional în Centrul ONU pentru Locuințe, Construcții și Urbanism (CLCU) din New York (în perioada 1967-1972).

Între anii 1967-1968 a fost în cadrul acestui Centru, Șeful Secției de Cercetare și Dezvoltare, iar în perioada 1968-1971 - Consilier Tehnic Special, participând la elaborarea unui număr mare de proiecte de arhitectură, urbanism și amenajarea teritoriului, oferind de asemenea asistență tehnică de specialitate în domeniile menționate pentru țările în curs de dezvoltare. Între anii 1971-1972 a îndeplinit funcția de Șef al Secției de Asistență Tehnică pentru Africa și America Latină a Centrului ONU pentru Locuințe, Construcții și Urbanism.

După revenirea în Țară, a activat în anii 1972-1973 în calitate de arhitect principal gradul I la Comitetul de Stat pentru Economie și Administrația Locală (CSEAL), iar în perioada 1973-1977 a fost Șef al Secției de Sistemizare din cadrul Institutului de Stat de Cercetare și Proiectare pentru Locuințe și Gospodărie Comunală (ISLGC).

La 11 iulie 1977 Domnul Alexandru Budișteanu a fost numit Arhitect-Șef al Municipiului București, funcție pe care a deținut-o până la 19 august 1983. În această calitate a coordonat activitatea

Secției de Arhitectură și Sistemizare a Consiliului Popular al Municipiului București, contribuind la elaborarea proiectelor de urbanism și construcție din capitala României și a județului Ilfov, precum și la coordonarea acestor activități specifice.

Între anii 1983-1990 revine în cadrul ISLGC în postul de Șef al Centrului Național de Sistemizare.

Aflându-se în funcțiile menționate, Domnul Alexandru Budișteanu a elaborat în același timp o serie de proiecte și lucrări de arhitectură, studii de urbanism și de amenajare a teritoriului, precum și lucrări de cercetare științifică. A publicat de asemenea zeci și zeci de articole, precum și traduceri de specialitate. Concomitent, distinsul arhitect a desfășurat o importantă activitate didactică în cadrul Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” și al Universității Populare din București, iar în perioada șederii în Statele Unite a predat urbanismul la *The New York City University*.

După Revoluția din 1989, Domnul Alexandru Budișteanu devine expert parlamentar pe lângă Comisia pentru Administrația Publică, Amenajarea Teritoriului și Echilibru Ecologic a Camerei Deputaților din Parlamentul României. Deține această funcție timp de 10 ani până în anul 2000.

Domnul Alexandru Budișteanu a participat activ în decursul anilor, la diverse sesiuni, reuniuni și congrese internaționale în probleme de arhitectură și a întreprins o serie de călătorii de serviciu peste hotare. Deosebit de prestigioasă a fost activitatea sa internațională în calitate de expert parlamentar la Camera Deputaților a Parlamentului României. De exemplu în patru ani (1993-1997) a participat la 35 de reuniuni, sesiuni și conferințe internaționale, desfășurate în circa 20 de țări din lume.

Cunoscând la perfecție limba engleză, precum și bine alte trei limbi (rusa, franceza și spaniola) Domnul Alexandru Budișteanu s-a consacrat plenar în plan social activității în cadrul Uniunii Vorbitorilor de Limba Engleză (ESU) din România, al cărei Președinte de Onoare este Președintele României. În anul 1997 domnul Alexandru Budișteanu a fost numit Secretar Executiv al acestei asociații, iar în anul 2001 a fost ales Președinte al asociației. În anul 2005 a devenit Președintele său Emerit, iar la 9 octombrie 2007 este ales Președinte al Consiliului Internațional al ESU, Asociație reprezentată în prezent în 53 de țări ale lumii.

Pe linia activității sale în cadrul ESU, Dl Alexandru Budișteanu a efectuat între anii 1997-2008 peste 30 de călătorii în străinătate,

participând la diverse întruniri: conferințe, reuniuni, seminare al ESU, precum și la inaugurarea a noi filiale ale ESU în Lituania, Letonia, Liban, Mongolia, Coreea de Sud, Republica Moldova, Estonia.

Oriunde s-ar fi aflat Domnul Alexandru Budișteanu, a fost și este mereu cu gândul la Basarabia, la Bălți, la Liceul său drag. Or, anume de aici el și-a luat zborul în lume.

La hotarul baștinei, comuna Pârlița-Târg (raionul Ungheni, Republica Moldova)

Una din străduințele sale de-o viață, care vizau Basarabia, a fost reînființarea Liceului „Ion Creangă” din Bălți. Visul său se realizează la 24 august 1995, când prin Ordinul Nr. 314, Ministerul Științei și Învățământului al Republicii Moldova a reînființat Liceul „Ion Creangă” din Bălți, în cadrul Universității de Stat „Alecă Russo” din acest oraș. Decizia respectivă a fost luată la inițiativa Rectorului de atunci, Academicianul Profesor Universitar, Doctor Docent Nicolae Filip.

Domnul Alexandru Budișteanu a instituit începând din anul 1995 Premiul *Alexandru Budișteanu* (format dintr-o Diplomă și o sumă inițială de 150 dolari) pentru cel mai bun elev al Liceului „Ion Creangă”, respectiv Premiul de Onoare. Actualmente Premiul reprezintă 200 euro, acordat pentru doi Premianți (la profilul Umanist și cel Real). Premiile sunt înmânate personal de către Dl. Alexandru Budișteanu la finele fiecărui an școlar.

La inițiativa subsemnatului, în incinta Liceului a fost inaugurată Clasa Omagială *Alexandru Budișteanu*, realizată cu participarea Directorului Liceului Domnul Petru Roman și a profesorilor liceului. Inaugurarea Clasei Omagiale a avut loc la 26 mai 2000. Este o clasă unică, prezentând mărturiile documentare despre viața și realizările Domnului Alexandru Budișteanu.

Meritele Domnului Alexandru Budișteanu (unele cu adevărat excepționale) au beneficiat de o înaltă apreciere în Țară și peste hotare. Din lista distincțiilor menționăm doar câteva:

- Conferirea Ordinului *Serviciul Credincios al României*, în grad de ofițer (în anul 2000):

- Conferirea titlului de Doctor Honoris Causa al Universității de Stat *Alecu Russo* din Bălți (în anul 2000).

- A fost numit una din cele mai remarcabile personalități ale Secolului XXI (în ediția britanică a publicației „*Who's who in the XXI Century*” (2002), precum și în ediția americană „*The Contemporary Who's Who*” (2002/2003).

- Centrul Biografic Internațional din Cambridge, Marea Britanie, îl menționează printre cei 2000 de *oameni de știință remarcabili din sec. XX și XXI* (edițiile din 2000 și 2002)

- A fost cuprins în anul 2000 în *Dicționarul Constructorilor Români*.

Prin acest material am încercat să conturez doar unele crâmpoie din activitatea multilaterală a Domnului Doctor Arhitect Alexandru Budișteanu. Dealtfel despre realizările Domniei Sale s-a scris în repetate rânduri în multe publicații.

Și la cei 80 de ani ai săi, Domnul Alexandru Budișteanu continuă să fie în plină forță creatoare în slujba Țării și neamului. LA MULȚI ANI!

Nicolae Cazacu,
Doctor în Istorie, Conferențiar la Catedra
Discipline Socio-umaniste, Universitatea de Stat din Bălți